

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1233 8° copy 2

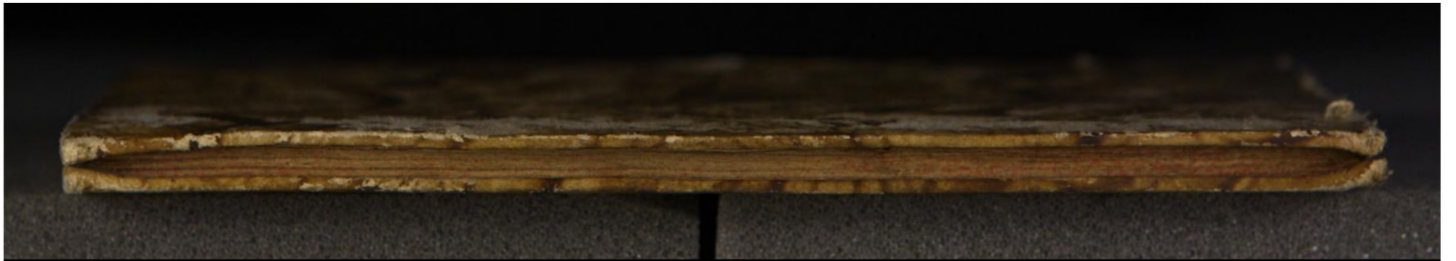
Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.

Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.

LN 1233 8° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1233 8° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1233 8° copy 2

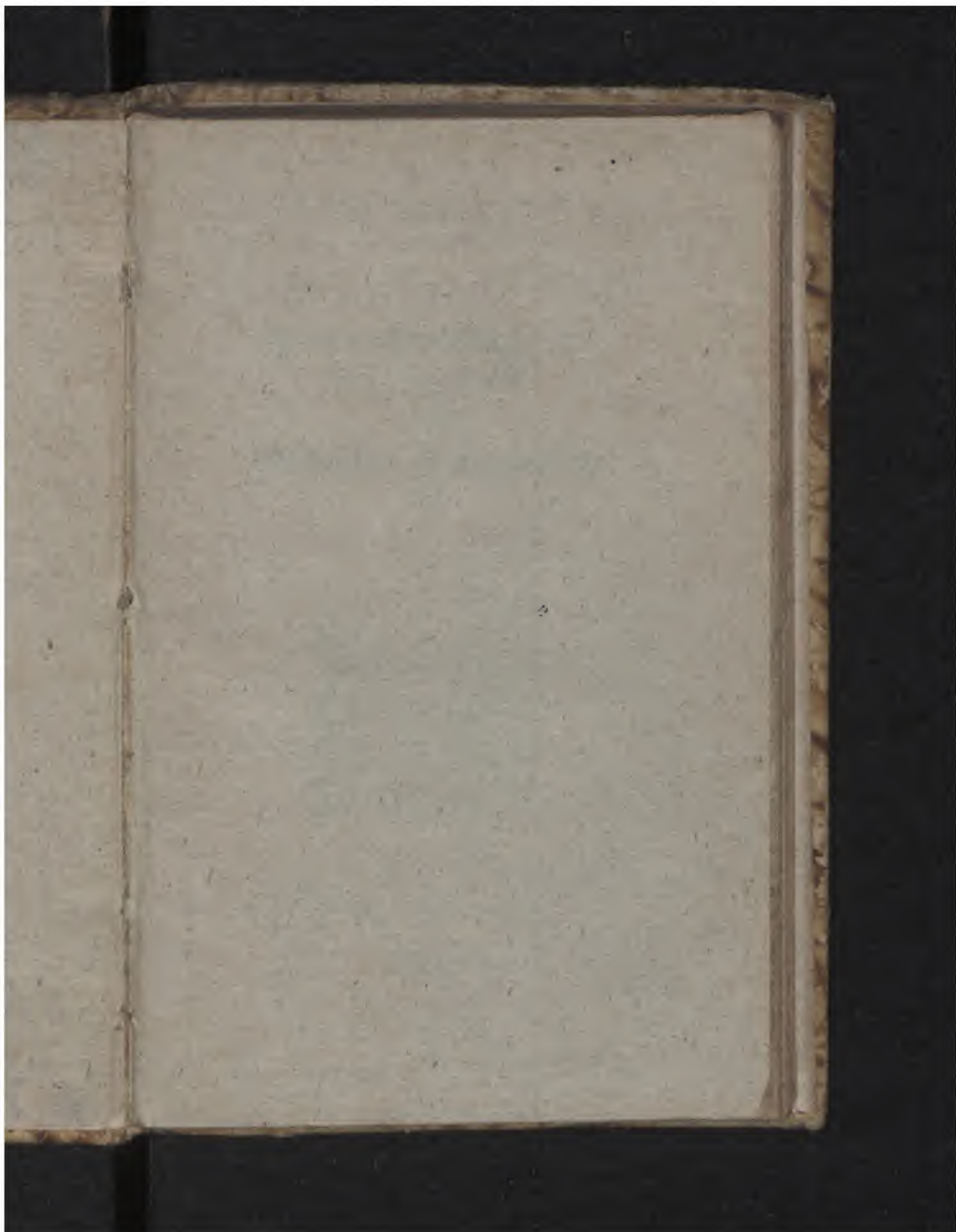
Rekt. no. auctionen efter J. N. Lund.

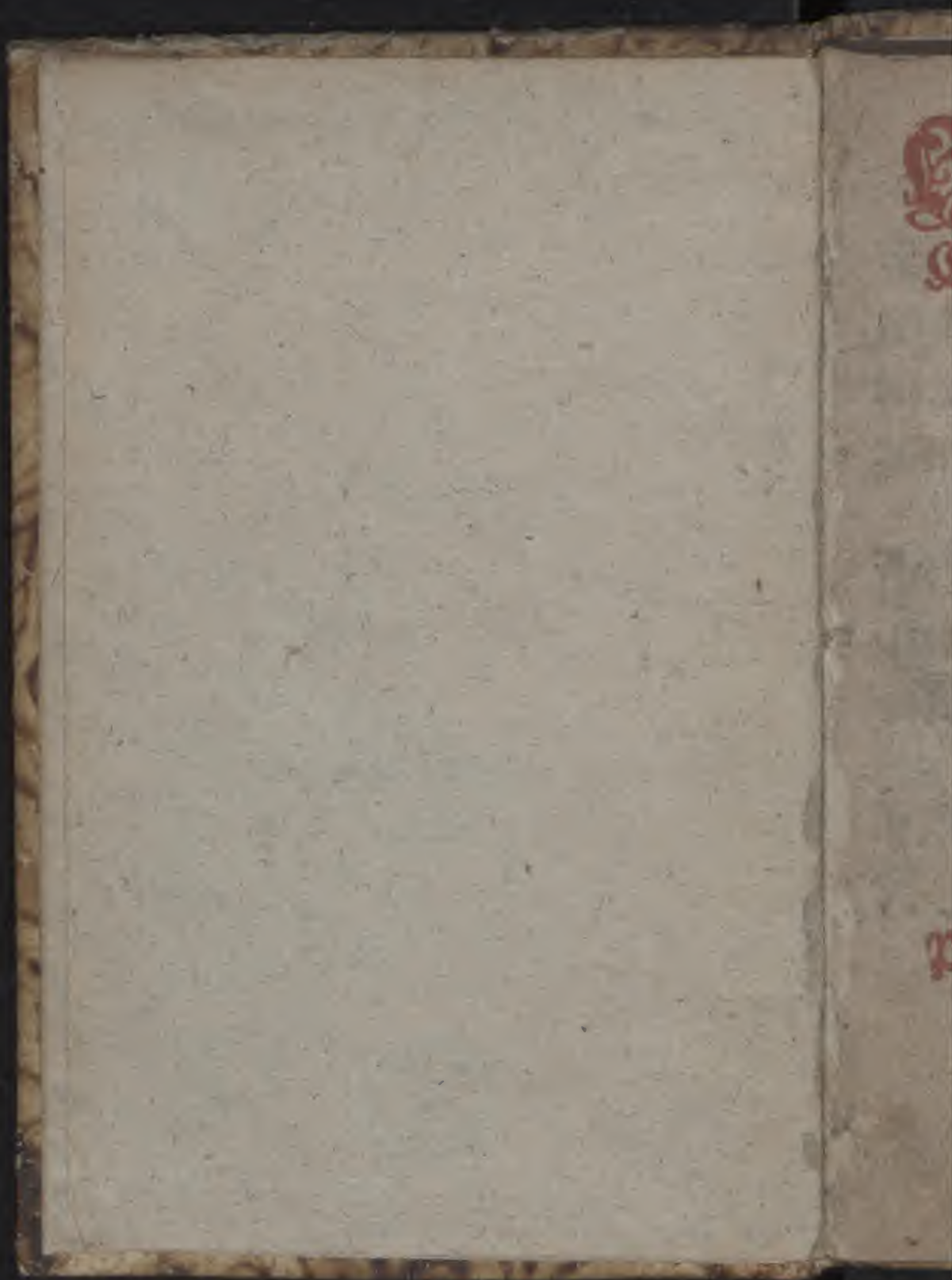
6^e - 89.

LN 1233

ex. 2

Guorsunde it

Christet Menniste / skal

paa sin Soteseng / be
sticke sig til Dø
den.

Predicket i Kiøbenhaffn /

Aff

Nicolas Palladio.

Prentet i Kiøbenhaffn / aff

Anders Gutterus.

Anno

1580.

David Psalm 6.

Jeg er saa træt aff suck/
Jeg bløder min Seng den
gantste Nat/ oc væder mit
Leye met mine grædende
Taare.

Min skickelse er salnet aff
sorg / oc er vorden gam-
mel / Thi ieg haffuer An-
gift alle vegne.

Viger fra mig alle Mis-
bedere/ Thi H E R R E N
hører min grad/ etc.

Erlig oc Velbyrdig Mand/
Claus Brne til Beltebjerg / Kon-
gelige Mayestats Tromand oc
Raad / or Prouest i Lunde Cas-
pitel / sin gunstige Herre
oc besynderlige
gode Ven.

In Jere Claus Br-
ne / gunstige Herre /
oc besynderlige gode
Ven / som eder vel
vitterligt er / at it Menniske hass-
uer besynderlig Tuende stycker be-
hoff / som hand skal hassue Gaffn
aff til euig tid.

A ij

Det

Det første er/ en re. sand Guds
frygtighed.

Det andet/ en salig oc Christe-
lig affgang aff denne Verden. It
Menniskis Guds frygtighed delis i
tuende parter.

Den første begriber vdi sig/ en
ret Hiertens anger oc ruelse / met
Syndens affhold / Som kom-
mer aff Louens Predicken / naar
it Menniske offuerueyer oc beten-
cker / Syndens storhed oc mango-
foldighed/ Guds forfærdelige
Brede for Synden skyld/ met alle
de Formaledidelser som staar vdi
Scrifften / Guds strenge Dom/
Dieffuelsens Tyranni / Helffue-
dis yld / den euige Død / oc For-
maledidelse/ etc.

Den

fig
Nac
vor
stum
Euc
om
uele
re K
hier
Ch
oc v
ge S
ten.
Ma
ber
Ma
aff

o Guds

Christes

den. It

delis i

i sig/en

se / met

n kom

/ naar

de beten

mango

ardelige

met alle

aar vdi

Dom

Helffue

oc For

Den

Den anden part / begriber vdi
sig en sand tro til G V D Faders
Naade oc Barmhiertighed / ved
vor H E X X E Jesum Chri
stum / huilcken som kommer aff
Euangelij Predicken / Som lyder
om Guds forsiun / om Guds vdi
uelte / oc obenbarelse / oc hans stor
re Kierlighed / Naade oc Barm
hiertighed / om vor H E X X E
Christi Død oc Pine / fortieniste
oc verdskyld / oc om alle de trosteli
ge Forrettelser / som staar i Scriff
ten.

Den tredie part / som her til it
Menniskis Gudfrygtighed / begri
ber i sig en ny Lydactighed / at it
Menniske vnder sig om / oc staar
aff det onde / oc giør det gode / off
uer

A iij

uer sig vdi alle gode Gjerninger/
GUD til ære oc tacksigelse/ oc sin
fattige Næste til gaffns / oc denne
part kommer først aff Louens pre-
diken / fordi alle gode Gjerninger
begribis i Louen.

Dernæst aff Euangelio / for-
di gode Gjerninger ere Troens
fruct. Her til hører oc saa de høys-
uærdige Sacramenter oc idelig
Guds paakaldelse / Denne Guds-
frygtighed / bør it christeligt Men-
niske effter Guds Ords idelig hø-
relse/ oc vnderuisning/ at offue sig
i sin gantske Liffs tid/ her paa Jor-
den. Er det saa hand vil beslite
sig der effter / da bekommer hand
vden tuil/det andet hand skal haff-
ue gaffn aff til euig tid / som er/
En

En
den
skal
der
uit
haf
eder
se/
som
aff
ma
tid
my
for
yde
ligh
Ze
eder
be/

inger/
oc sin
denne
is pres
ninger

/ for
roens
høye
idelig
Guds
Nens
g hø
ne sig
Zor
eflite
hand
haff
ner/
En

En salig oc Christelig affgang aff
denne Verden. Huorledis mand
skal paa sin Goteseng besticke sig
der til / Det staar kortelig bescreff
uit i denne Predicken / huilcken ieg
haffuer nu ladet vdgaa / vnder
eders Naffn / til en euig tacksigel
se / for den store trost oc besmyckelse
som ieg tit oc offte haffuer fanget
aff eder vdi mit Embede / oc for de
mange Belgierninger i haffue al
tid beuist mig. Vedendis eder yds
mygelige / at i ville tage dette lilde
for gode / til en anden tid / ieg kand
ydermere beuise min Tacknemme
lighed mod eder. Vor HE Xre
JEsus Christus / vere met eder / oc
eders kiere Frue / Frue Anne Grub
be / til euig tid / oc vnde eder baade /

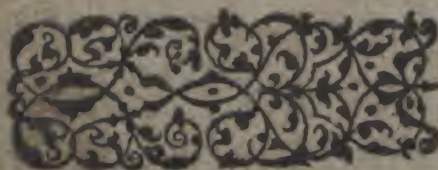
A iiii

oc

oe off allesammen / at wi kunde
leffue Gudfryctelig her i Verden/
oe siden faa en salig affgang fra
denne Verden / oe en glædelig Op
standelse paa Dommедag / Amen.
Screffuit i Kiøbenhaffn / 16. Feb.
Anno 1558.

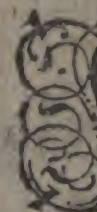
Eders villige
Tienere /

Nicolaus Palladius.

Huor

55

stiffe
at de
mer/
Gon
effie
her i
Peni
bliff
fund
leffu
Affu

unde
den/
g fra
Op
men.
Feb.

Guorlunde it Menniske skal berede sig til Døden / paa sin Soteseng.

diis.

Først skal it siugt Christo
stet Menniske / paa sin So
teseng / besticke sit Huse det
beste hand fand / Skille ee
skifte sit Gods imellem sine Arffuinge/
at der skal icke siden komme Riff / Klams
mer / oc Trætte imellem dennem derfor /
Som (dissuer) offte skeer / besynderlig
effter deris døð / som haffuer met wret/
her i Verden / samlet meget Gods oc
Pending tilsammen / huilcket de lade
bliffue her effter sig / saa at Arffuinge
kunde aldrig forligis der om / i men de
leffue / oc dø bort / met en euig Had oc
Arffuind / til huer andre / saa at det vaare
dem

Guora

dem bedre / de haffde aldrig faaet en Da
ler at skiffte met huer andre / Da bliffuer
det almindelig Ordsprock sant : De ma
le quæritis non gaudeat tertius hæres.
Naar du saa befficker dit Huff / da fors
glemme ick de Fattige / giør it gaat Tes
tamente / som oc saa vor HEre Chris
tus gjorde / spør end hand gic til Døden /
Giff din Sielsorgere oc Kircken noget /
kom Schole Tienere oc Børn ihu. Jo
tem / fattige Hussarme / oc de Siuge / som
ligge vdi Hospital / Leg dit Guds vel an /
saa at du kant / saa tack aff Gud / Naar
hand mildelig tager mod din fattige
Siel. Nøgen komst du hid til Verden /
Nøgen kommer du her bort igien / oc intet
kant du tage met dig aff all Verdens
gods / her haffuer du fundit det / oc her skalt
du lade det bliffue. Der vaar en Edel
Frue i Tyssland / der hun laa paa hendis
Soteseng / lod hun antworde salige Doc
tor Morthen Luther / Sem hundrede Wyl
dene / som hand skulde vdschiffte iblant de
fattige Studenter / som studerede i den
hellige

hell
loff
aff
HE
tige
giff
deris
med
u

n Das
liffuer
e mas
nares.
a fors
at Tes
Chris
pden/
noget /
u. Jo
ge/ som
vel an/
Naar
fatiige
erden/
oc intet
erdens
er skale
n Edet
hendis
ge Does
de Enls
lant de
e i den
hellige

hellige Scrifte. Saadanne (Gud vere
loff) findis end oc saa nogle i Danmarck/
aff Adelen / som hielpede oc styrcke vor
HChris Christi Disciplier/ oc andre fatis
tige/ med deris Gods oc Penninge / Gud
giffue / at mange andre vilde tage effter
deris Exempel/ Christus vil paa Doms
medag tage sig self det til / som du haff
uer giffuet hans fattige & emmer her
vdi Verden/ Oc siger: Jeg
vaar hungerig/ oc
i spiset mig/
etc.

¶ ✱ ¶

Til

Til det Andet.

Til det Andet / skal ic
Menniske paa sin Sotes
seng/betencke om hand haff-
uer fortrønet nogen / Om
hand haffuer Brede / Had oc Affuind i
sit Herte til nogen / etc. Da skal hand
først / aff Hiertet forlade alle dem / som
hannem haffuer gjort imod / oc bede / at
Gud vilde forlade dem saadan Synd /
Som oesaa vor HERre Christus i sin
Døds stund / bad for sine Fiender.

Det er jo ei. i verdelig ting / naar
ic Menniske dør bort met en Dieffuels
Had oc Affuind / til sin Zeffnehrsten /
met det samme Hiertelag kommer hand
at staa for Christi Domstoel / oc kand
bliffue der met euindelig fordømt. Thi
Gud som er Kierlighed / kand icke bo vdi
saadanne Menniske / som S. Hans sie-
ger / i sin Epistel / Gud er Kierlighed /
Huo! som boer i Kierlighed / hand boer
i Gud /

skal ic
Sotes
id haffz
/ Om
fuind i
il hand
n / som
ede / at
Synd /
us i sin
.
g / naar
dieffuels
bristen /
ier hand
oc fand
it. Thi
ke bo vdi
Hans si
rlighed /
and boer
i Gud /

i Gud / oc Gud i hannem. Tuert om
bestuttis her aff / at Dieffuelen er Had
oc Affuind / Huo som boer i Had / hand
boer i Dieffuelen / oc Dieffuelen i hans
nem / De som icke ville forlade / de faar
da icke heller forladelse aff Gud / oc kuns
de icke bede deris Pater noster rettelige /
Gud forlader dig din store Skuld / som
er større end ti tusinde Pund / hui skulde
du icke forlade din Brødre eller Søstre /
hundrede Pendinge / som ere ickon en lis
den Brøde / som dig er brøt imod / Mee
den Brede du dper bort met / giffuer du
Gud Aarsage til en euig Brede imod
dig.

Der næst skal du forbede eller lade
forbede dem som du haffuer forørnet /
ville de forlade dig din Skuld / gaat oc
vel / ville de icke / da befale din Sag vdi
Guds hender / oc ver glad / at du faar
alle dine Synders forladelse hos hans
nem. Om denne Forligelse / som skal skee
her i Verden / taler vor Herre Christus /
Matth. 5. oc siger : Forligis met din
Broder /

Broder / men du est paa vegen met han-
nem / paa det hand skal icke antuorde dig
i Dommerens Hender / etc. Item / Naar
du vilt offre din Gaffue for Alterit / oc
du kommer der ihu / at din Broder haff-
uer noget imod dig / da gack først hen / oc
forlig dig met din Broder / kom saa igien /
oc offre din Gaffue / Det er saa megee
sagd / at it Menniskis Guds tieniste duer
plat intet for hans Ansiet / vden saa er / it
Menniske forligis først met sin Jeffn-
christen. Derfaare raader ieg huert Chris-
stet Menniske / at / strax hand kommer
paa sin Soteseng / beslitter sig effter at
forligis met sin Modstandere / før end
hand døer / oc effterdi mand er wuiff paa
Dødsens stund / Da er det raadeligt /
at mand giprer denne sin

Sag klar i
tide.

✕

Ed

E

en al
Soc
nisse
man
helli
icke
ste /
mig
det s
leng
bedr

oc be
ilde
Gud
all
hane

Til det Tredie.

End saa Bud effter
din Sielspørgere / oc gjør din
Sag klar hoss Gud / før end
du kommer til hannem / gjør
en aluerlig Skriftemaal for Gud oc din
Sogneprest / oc sig saa : Jeg arme Mens
niske bekiender / Jeg haffuer (dissuer) i
mange tusinde maade offuertraad Guds
hellige Bud alle sammen / Jeg haffuer
icke huldet det mindste / end sig det stør
ste / det klager ieg offuer mig selff / oc gjør
mig ont aff mit gantske Hierte / De er
det saa / Gud vil end nu spare mit Leffnet
lenger / da vil ieg hiertelige gierne rette oc
bedre mig / mod Gud oc min Næste.

See saa tilbage dit gantske Leffnet /
oc bekiende saar Gud / at du haffuer saare
ilde skicket dig / oc tenck / O HERRE
Gud / huad haffuer ieg offte leffuet / uden
all Guds fryet / forspømmet oc foractet
hans hellige Ord / oc intet skicket mig der
effter /

effter / intet paakaldet / priset oc taet
hannem / som ieg skulde / O huilcken
stemmer oc wogudelig Begerelser / ieg haffa
uer tit hafft i mit Hierte / til at fuldkoms
me dem met Gierninger / O min Gud oc
HEXKE / huor mange gange haffuer
ieg veret vred / bandet oc skendet / oc for
maledidet min fattige Næste / kiffuet oc
trattet met hannem / fortalet oc baguasske
hannem / oc giord hannem imod huad ieg
kunde / O huor offte haffuer ieg bruket
Wtuctighed / met Tancker / Ord oc Giers
ninger / oc leffuet i Graadseri oc Druckens
skab / etc. Cumma / mine Synder ere
flere end Sands Korn paa Haffsens
bonde / Saa at ieg vaar ingelunde verdt /
du skulde nu tage mig til Himmelen / men
at du skulde forskiude mig ned i Hellsues
dis affgrund. Suck oc græd / fortryde
det aff dit gantste Hierte / at du haffuer
nogen tid syndet oc fortrønet Gud / oc bes
de om Naade oc Affløsning aff alle dine
Synder / aff din Sielspørgere / oc tro / at
huad hand siger dig til / det er besluttet
hoff

hoff Gud i Himmelen oc alle Engle / oc
anamme det / lige som Gud raabte selff
ned til dig aff Himmelen / Bed der hoff
at Gud ville. trøste dit Hierte / oc giffue
dig sin hellig Aand / oc givr dig viff paa
din Salighed / formedelst IEsu Chris
stum. Anamme der hoff det høyuærdis
ge Sacramente / vor **HERR IESU**
su Christi Legeme oc Blod / met it trofast
Hierte / at **GUD** haffuer jo viffelige
beuist dig sin Naade / forladet dig alle di
ne Synder / oc vil anamme din Siel til
sig i det ewige Liff oc Salighed / tacke
Gud for denne store Naade hand beui
ser dig.

Til det Fierde.

Svar du est forligt met
GUD / oc est viff paa / at
naar du giffuer din Aand
op / da skulle de hellige Eng
le følge din Siel heden til det ewige Liff.
B **Saa**

Saa sig da all din Slect oc Venner gode
de nat/ effterdi du skal fare bort / aff dens
ne Verden / oc kommer ick igien før
Dommecdag / Husbonden skal sige Hus
struen gode nat / Hustruen Husbonden/
oc sige/ haffue nu mange gode netter/ min
hiertens Mand lille / oc tack for alle vel
gierninger / min rette Brudgom / Chris
tus vil nu haffue mig til sig / som haffuer
giffuet sig self i Døden for mig / oc igiens
løst mig met sit egit Blod / hand vil nu
tage mig/ sin Brud hiem i sine euige Ta
bernackler oc Boliger / Der vil vi byg
ge oc boe (met Guds hielp) vere hoffsuer
andre til euig tid. Item/ Sig saa dens
ne gantske Verden gode nat / met alle
Creatur/ oc sig saa gode nat Soel/Maan
ne/ oc alle Planeter / gode nat alle fire E
lementer / haffuer gode nat / Skoffue/
Marck / Haff / oc alle leffuendis Diur/
som krybe paa Jorden/ gode nat Huss oc
Jord/ Sølf/ Guld/ oc Pendinge/ oc haff
uer tack for den tieniste i haffue giort mig
i denne Verden/ etc.

Til

Til det Femte.

A Suend saa din Hu og
Sind / fra alle forfengelige
og timelig Ting / som er i
denne Verden / og lad din
tancker og omgengelse vere op i Himme-
len / der som du acter at fare heden / spør du
seer dig om / Thi det er en farlig ting / at
bemenge sig vdi sin sidste tid / med timelig
Handel / og haffue saadant kiere / end det
euige Liff. Der vaar en Quinde / som
saad og grad offuer hendis siuge Mand /
da sagde Manden / du tørst icke ved at
græde / thi du haffuer nock at pryde dig
med / Men ieg maa vel græde / at ieg skal
nu bort fra det megle Guld / Spliff / og
Klenodier / som wi haffue samlet. Jeg
kiende en rig Bonde vdi Tydskland / der
hand skulde dø / da lod hand hente til sig en
halff Skeppe fuld aff Daler / og laa og
vende der iblant / til hand gaff sin Aand
op / saa ngde vilde hand skillies fra dem.

B ij

Item

Item/ der vaar en rig Mand / forlod sig
paa Rigdom / oc vaar Ridelig tryg der
offuer/ den tid hand bleff siug/ sende hand
til Docteren i lage Kaanst / oc begerede
hielp imod Døden / Der hand kom oc
randsage hans Siugdom/da sagde hand/
at hand viste hannem ingen raad / saa lod
den rige Mand/ hente et Skrin/ fuld mee
Guld oc Daler / oc bad Docteren / skulle
tage huilken Pose hand vilde / om hand
kunde hielp hannem / da suarede Doctere
ren attet igien / at hand viste hannem
ingen hielp / Da spottte den siuge i Skri
net paa Pendinge / oc sagde : Tui dig/
huor megit haffuer ieg holdet aff dig / oc
forlade mig paa dig / oc du fant icke nu i
denne Nød hielp mig : See her haffue wi
Exempel/ at wi maa see / huor farligt det
er / at haffue denne Verdsens forfenges
lighed for meget fier / heller oc saa haffue
det i Hu oc Sind i vor sidste tid / Tenc
da ved dig / Jeg haffuer nu andet at tage
vare oc sekte / end saadant forgengelige
tingest/det gielder nu om min Siels Sal
lighed/

ligh
oc si
den i
dig.
mig
nød.
Dø

St
G

bort

de /
sting
for si
Gui
dine
mod
saar

lighed/ oc euige Velsærd/ etc. Bed da/
oc sige saa: O H E R R E / tag nu all
den deel fra mig/ som kand drage mig fra
dig. O kiere H E R R E / her seer du
mig nu vdi min altsomstørste Dødsens
nød / Hielp mig til Liffuæt fra denne
Død.

Til det Sielte.

Ig siden met it roligt
Hierte/ oc forbie taalmodes
lige den Tid oc Stund/paa
hvilcken Gud vil dig kalde
bort aff denne dødelige Verden.

Oc naar dit Legeme brender aff he-
de / suier oc vercker / oc du finder suare
sting til dit fattige Hierte / oc bliffuer
forsmeectet jo mere oc mere / da tenck at
Guds Søn lide tusinde gange mere for
dine Synder/ oc vaar offuermaade taale-
modig i sin Siugdom / tenck din Pine
saar snarlige ende/saa stunder euige Glæ-

B iij

de

de til / som S. Pouel siger til de Rom. 7.
Capitel / Sig fordi saa / O H E R R E
brend ic kon / stic oc sla ihel / denne syndi-
ge Krop / Men beuar dog min fattige
Siel / Naar du ligger saa oc bier effter
Dødsens time / Da sig tit oc offte saadane
ne Ord aff Hiertet.

Saa elste Gud Verden / at hand
gaff sin Enbaarne Søn / at alle de som
tro paa hannem / skulle aldrig fortabis /
Men saa det ewige Liff. Jeg er Op-
standelsen oc Liffuet / Huo som troer paa
mig / Endog hand døer / Da skal hand
leffue.

Item / huor som ieger / der skal min
Tienere oc saa vere.

Item / Jeg begerer at affskillis met
dette Legeme / oc vere hos min H E R R E
J E s u m C h r i s t u m.

Det er tilbørligt / at dette syndige Le-
geme skal nedlaes. Rom. 6.

Item / Jeg veed / at min Gienløfere
leffuer / oc at ieg skal opstaa paa den yder-
ste dag. Job. 19.

O H E R R E

Rom. 7.
H E
ne syndis
n fattige
ier effter
saadans
at hand
le de som
ortabis/
er Op
roer paa
kal hand
skal min
illis mee
H E
idige Les
ienløfere
en yders
H E

O H E R R E J E s u C h r i s t e / du
raabte paa Raarsset / Min Gud / Min
Gud / Huorfor haaffuer du forlat mig/
Forlade mig icke heller nu i denne min
Døds nød.

O H E R R E J E s u C h r i s t e / du
sagde paa Raarsset til Kjøffueren / I dag
skal du vere met mig vdi Paradiss / vnde
mig ogsaa i dag / at vere hos dig i det euig
ge Paradiss.

O H E R R E / du sagde paa Raars
set / Fader i dine Hender befaler ieg min
Aand / Lige saa befaler ieg nu min arme
Siel i dine hellige Hender.

O Himmelske Fader / tag milde
lig mod min fattige Siel / oc giff mig
en mild Helsect / oc salig Aff
gang fra denne Ver
den.

B iij

Lii

Til det Siuende.

Saa er/at Dødsens
tid forhalis / effter som ic
Menniske er bleffuit forlige
met Gud / oc haffuer saa
bered sig til Døden / som sagt er / Tunc
accedit Tentator. Da kommer Frist
steren.

Den Første Dieffuelsens Fristelse.

Dieffuelen kommer da
vden tuil / met sine Fristel
ser / oc gloende Stad/bruger
all sin Kaaft/ at hand kand
komme it arme Menniske til at falde vdi
Mishaab / eller giøre hannem tuilraa
dig / Thi friste hand Guds Søn / Da
sparer hand icke heller oss/ oc da er der in
gen

ingen
sign

emp
Thi
borg
te
Har
dem
haff
oc i
sagd
ligg
Hel
Sy
Ba
ieg
skal
eder

te h
vaa
faa
at f

ingen anden raad til/ end at troste oc verie
sig med Guds Ord.

Her om haffue wi it merckeligt Ex-
empel / som skede for nogle Aar siden vdi
Lydsland / i en Stad / som heder Gris-
borg / Der laa i en Stueffue Husbonden
oc Hustruen for dødt / huer i sin Seng /
Hart mod Aften kom Dieffuelen ind til
dem/ vdi en sort Blaamands skickelse / oc
haffde i den ene Haand hui Perckement /
oc i den anden Haand Pen oc Blect / oc
sagde til dem : Høre i thu Menniske/ her
ligger / i skulle vide / at ieg er vdsend aff
Helffuede til eder / at scriffue alle eders
Synder / som i haffue giort fra eders
Barndoms tid til denne stund / oc naar
ieg haffuer screffuit eders Synder / saa
skal ieg vise eder dem/ oc siden skal ieg tage
eder ned med mig til Helffuede.

Der Hustruen det hørde/ da begyn-
te hun at raabe oc skrige / Men Manden
vaar bedre vnderuist i Guds Ord / Der-
saare bad hand Dieffuelen sætte sig ned
at scriffue/ oc sagde/ Scriff dette/ Quine

B v

dens

dens Sæd skal sønderknuise Hugormens
Hoffuet / Dette er Guds Ord / oc den
første Foriættelse Gud gaff Menniskens
Elect / fra Dieffuelsens mact / oc fordømme
me Dieffuelen til Helffuedis Affgrund /
Dette kunde hand icke scriffue eller tale /
Men brød strax igiennem Beggen / oc
foer bort / oc lod de arme Menniske ligge
i fred.

Lige som Sathan kom den tid / siun-
lige til de thu siuge Menniske / saa kom
mer hand oc saa wi siunlige i dag til mange
Menniske / paa deris Soteseng / oc frister
dem / oc da skal mand verie sig met den
hellige Scrift / som denne siuge Mand
giorde / oc som vor H. Erre Christus giorde
de selff i Drecken. Matth. 4.

Spørst kommer hand it siugt Mens-
niske til / at forstreckis for Dødsens stiel-
se / at hand skal saa tencke / O H. E. X. X. E.
Gud / huad vil det gaa hart met mig / spør
end min Siel Killis fra mit Lægeme / spør
end mit Hierte oc Dyne brystet sønder /
saa tencker hand der hof / huorledis de
lyffte

lyffte
Gul
hann
Gra
der h
acter
cker /
i en a
veed
dis de

skal n
Opst
dag /
me st
Leger

met /
met c
i den
lige
onde

imot

ormens
/ oc den
miskens
fordems
grund/
ler tale/
gen / oc
ske ligge

d/ siuns
a komz
mange
oc frister
met den
Mand
us giora

t Mens
o skickelz
EKE
uig/ spre
ne / spre
sender /
ledis de
lyfte

lyfte hannem Dødd aff Sengen paa
Guluet / legge hannem i Kisten / bære
hannem til Graffuen / legge hannem i
Graffuen / kaste Jord paa hannem / las
der hannem ligge oc raadne der / oc ingen
aetter hannem mere. Item / Hand tenz
cker / Jeg skal nu aff denne Verden / heden
i en anden Verden / til et andet sted / hu
veed huorledis det haffuer sig der / huorle
dis de ville tage mod mig.

Imod denne Dødsens forfreckelse/
skal mand først husuale sig / met den skøne
Opstandelse / Som skal skee paa Dommets
dag / vdi huilcken vor forderffuelige Lege
me skulle bliffue Jesu Christi ærefulde
Legemet ligt.

Der næst skal mand trøste sig der
met / at formedelst Døden / bliffue wi aff
met all vor Jammer oc Nød / som wi lide
i denne Verden / oc der om / bede wi dag
lige i vor Pater noster , Fri oss fra det
onde / etc.

Til det tredie / Skulle wi trøste oss
imod Dødsens forfreckelse / met den store
oc

de vnbegribelige Glæde / som oss skal vedere
faris vdi Himmerigis Rige / naar wi dō
bort aff denne Verden / i Troen til Je-
sum Christum / Som der staar i Psal-
men / At Helgens død / er en dyrebar
ting / for Guds Ansigt / De jo lenger wi
ere her / jo mindre wi haffue aff Himmes-
rigis Glæde / som mange Guds Helgen
haffue veret vdi / nu i halff siette Tusind
de Aar.

Den Anden Dieffuelsens Fristelse.

And ssee / du est icke vdualt
til det euige Liff.

Gienfuar.

Vd haffuer vdualt alle
de som troer oc forlade sig
paa hans Søn Jesum Chris-
tum / Jeg tror oc saa paa Je-
sum

sum
til det

vdualt
Grund

G
form
de sig
Liff.

det m
saare

forla
mind
som
ser.

icattel
Derf
betier
lgien

al veders
er wi dō
til JEs
r i Psal
dyrebar
enger wi
Himmes
Helgen
Lusins

lseng

vdualt

alt alle
lade sig
m Chris
paa JEs
sum

sum Christum / Derfaare er ieg vduale
til det euige Liff.

Saa siger S. Pouel Ephes. 1. Gud
vdualde oss i sin Søn / før end Verdsens
Grunduaal bleff lagd.

Item / Rom. 8. Saa mange som
G D vdualde / dem lader hand kalde
formedelst sit Ord / Saa mange som las
de sig kalde / de ere vdualde til det euige
Liff.

Jeg haffuer tit gaaet til Kircke / oc las
det mig kalde / formedelst Guds ord / Der
faare er ieg vduale / etc.

Guds Foriættelser om Syndernis
forladelse / ved JEsu Christum / er als
mindelige / oc høre alle de Menniske til /
som anamme oc tro samme Foriættel
ser.

Jeg lycker mig oc saa ind i samme For
iættelser / oc anammer dem med min tro /
Derfaare er ieg oc saa i de vdualdis tal / oc
betiender / at Guds Søn haffue dyre nock
igienløst mig.

Den

Den Tredie Fristelse.

And see / Gud kiende dig
icke / eller ocsaa acter dig intet.

Gienfuar.

Sed kiende mig / oc acte
mig den tid hand skabte mig /
oc gaff mig Liff oc Aand / oc
fødde mig i Moders Liff /
Saa sagde hand til Jeremiam / Spør end
ieg skabte dig / i Moders Liff / da kiende ieg
dig / Det samme bekiender ocsaa den hellig
ge David i den 139. Psalme.

Item / Gud kiende oc skøtte mig den
tid hand anammede mig til sit Barn vdi
Daaben / oc begaffuede mig med den hellig
Aand.

Item / Gud kiende mig saare vel / i
det hand haffuer saa offte talet med mig /
oc trøstet mig med sit salige Ord / oc ieg
haff

haffu
ne da

hand
løst m
haffu
me oc
oc L

cke /
hann
mig i
sens n
Hand
din M

dem /

ger /
aff de

ne Sa
Naff

ne H

haffuer ocsaa tit talet met hannem / i mis
ne daglige Bøner.

Item/ Hand kiender mig vel/ i dee
hand haffuer tit ocsaa i Scrifftemaal aff
løst mig / aff alle mine Synder / oc ieg
haffuer anammet hans kiere Sønns Lege
me oc Blod / oc tit siunget hannem Loff
oc Tacksigelse / ocsaa i min Sogne Kir
cke / oc obenbarlige bekient / at ieg kiender
hannem vel / Hui skulde hand icke kiende
mig igien/ ocsaa i denne min største Døds
sens nød / i huilcken ieg raaber om Hielp/
Hand siger jo selff / Jeg er met dig mit i
din Modgang.

Item/ H E R R E N er nær/ alle
dem/ som paakalde hannem.

Item/ Vor H E R R E Christus si
ger/ Johan. xviij. Jeg haffuer ingen mist
aff dem du haffuer giffuet mig.

Item/ Johan. io. Jeg kiender mis
ne Saar / oc veed at kalde huer ved sit
Naffn.

Item/ Ingen skal rycke dem aff mi
ne Hender. Oc S. Pouel sigel/ H E R
ren

ren fiender vel / de som hannem tilhøre /
oc deris Naam ere screffne i den euige
Liffs Bog. Suar Dieffuelen her met /
saa maa hand giffue tabt i denne Fristel-
se / oc du fanger self Hiertens trøst der
aff.

Den Fierde Fristelse.

Aland skee / dine Synder ere
saa store oc saa mange / at G D
vil icke tage dig til Naade / du est fors-
dømt.

Gienfuar.

Aldrig ere dine Synder
saa store / vilt du giøre Penit-
tens oc begere Naade / da skal
dig vederfari Naade / Gud
vil tusinde gange helder forlade dig dine
Synder / oc tage dig til Naade / end du
vilt begere det aff hannem / den hellis-
ge Scrifte er fuld aff Vidnessbyrd her
om.

Wor

Ren
fuar
thel

oc op
i ha
ladel

Saa
G D
Dø

forb
barn
hann
len e
hane

Syn
Mil

offu

n tilhøre/
den euige
n her met/
ne Fristel-
trøst der

else.

nder ere
G V D
du est fors

Synder
igre Penis
de/ da skal
ade/ Gud
de dig dine
e/ end du
den hellis
esbyrd her

Vor

Vor H E X X E Christus siger/
Kommer hid til mig / alle i som ere bes-
suarede / Jeg vil vederquege eder / Mats-
thæi II.

Item/ Skulde icke Christus saa lide
oc opstaa aff Døde igien / oc lade predicke
i hans Naaffn Anger oc Syndernis fors-
ladelse.

Item/ G V D suerer selff / oc siger/
Saa sant / som ieg er en Leffuendis
G V D / Da vil ieg icke nogen Synders
Død / etc.

Se David siger / Lige som en Fader
forbarmer sig offuer sit Barn / saa for-
barmer os saa Gud sig offuer dem / som
hannem frycter / oc saa høyt som Himmes-
len er fra Jorden / saa meget større er
hans Naade / end vore Synder.

Item / Strax som ieg bekiende mine
Synder for dig / da forlodst du mig mine
Misgierninger.

Se S. Pouel siger / Guds Naade
offuergaar Synden / etc.

E

Trøste

Trøste dig met saadanne Senten-
ter aff Scrifften / imod din Syndernis
storhed / oc mangfoldighed.

Oc endog Dieffuelen oc dit eget
Hierte siger / at du est for dømt for dine
Synders mangfoldighed / da trøste dig
met Christi egne Ord / Huo som tror paa
mig / den skal icke for dømmis. Oc S.
Pouel siger / Rom. 8. Der er intet For-
dømmelse dem / som ere indplantede i Jes-
su Christo.

Item / Iesus Christus er kommen
til Verden / Salig at giøre syndige Men-
niske / til Timothy. 1. Capitel. Vile du
haffue Exempeler / Da see til Adam / Da-
uid / Manassen / Petrum / Paulum /
Magdalenam / oc Kjøffueren paa Kaars-
st / Summa / G V D haffuer aldrig
affsagt sin Naade for noget Men-
niske / som haffuer beges-
ret Naade.

Den

Sentens
yndernis

dit eget
for dine
røste dig
tror paa

De S.
ntet for
tede i Jes

kommen
ge Men
Vile du
am/ Das
aulum /
a Kaars
ier aldrig
Men

Den Femte Fristelse.

Aland skee / Jeg kommer tit
Helsfuede.

Gienfuar.

Jesus Christus vaar i
Helsfuede / oc offueruand
Helsfuedis mact / saa at in
gen aff de Menniske skulde
komme der heden / som tror paa hannem /
Men om alle dem siger hand saa / Huo
som tror paa mig / den skal haffue det ei
ge Liff.

Item / Huor som Jeg er / der skal min
Tienere oc saa vere.

Christus er icke nu i Helsfuede /
Men i Himmerigis Rige / haff Gud
høyre Haand / Der skal ieg oc saa ve
re / Naar ieg giffuer min
Hand op.

Den

E ij

Den

Den Stette Fristelse.

And see / naar ieg er død /
oc raadnet i Jorden / at ieg staa
aldrig op igien aff Døde.

Gienfuar.

Christus siger / Johan.
6. At de som ligge i deris
Græffuer / skulle høre Men-
niskens Søns Røst / oc saa
skulle de staa op.

Item / Huo som tror paa mig / den
skal haaffue det ewige Liff / oc ieg vil opuecke
hannem / paa den yderste Dag.

Item / Gud vil vdsende sine Engle /
som skulle samle til Dommen / alle sine
Vdualde. Saadan beuiste Guds Søn
selff her vdi Berden / den tid hand reyste
Mennisken op aff Døde / oc hand stod oc
saa veldelige op fra de Døde / oc mange
Helligen stode op aff Døde / den tid Chris-
tus

stus i
hellig

muel
met
din
somm
stør
hand

de /
Ser
Dor
først
dem

derff
Ege

Me
saac
opst
saac
staa

lse.

er død/
ieg staar

Johan.

ge i deris
re Mens
t / oc saa

mig/ den
il opuecke

Engle/

alle sine
uds Søn
nd renste
d stod oc
e mange
tid Chri-
stus

stus døde paa Raarset/ oc ginge ind i den
hellige Stad.

Du skalt tro/ at for Gud er intet wa-
nueligt / hand skabte Himmel oc Jord /
met sit Ord aff intet / det bekiender du i
din Tro/ Jeg troer paa Gud Fader Alts-
sommectigste. Kunde icke GUD giøre
større ting/ end wi kunde begribe/ da vaar
hand icke Gud.

Saadan vor Opstandelse aff Dø-
de / stadfestis mange steder i den hellige
Skrifte. Oc S. Pouel siger / At paa
Dommiedagen / de som da soffue / skulle
først staa op/ oc de som da leffue skulle med
dem optagis i Skyerne hoss hannem.

Item / Christus skal giøre vore for-
derffuelige Legemer / lige sit eget herlige
Legeme.

Nu saaes vore Legeme i vancere/
Men da skal det opstaa i Herlighed / nu
saaes it forkrenceligt Legeme / Men da
opstaar it wforkrenceligt Legeme / Nu
saaes it dødeligt Legeme / Men da skal op-
staa it wdødeligt Legeme/ etc.

E iij

Item/

Item / Trøst dig ouchaa der met / at
Døden formedelst vor HERR E Chri-
stum haffuer mist sit Naffn/oc kaldis icke
Død/ Men kaldis en sød Søffuen/ ro oc
huile/ i huilcken it Christet Menniske/ som
er trat aff denne Verden / leggis heden
vdi/ oc skal opueckis paa Dommetag/ met
it skønt forklaret Legeme.

See saadan oc mange andre Tristels-
ser / pleyer Dieffuelen at friste arme siur-
ge Menniske met / paa deris Sotefeng
imod de skulle dø/ ouchaa skal mand verie sig
met Guds Ord/ oc offuerulnde saadanne
Tristelser / oc der haff raabe til Gud / om
hielp oc bistand/ oc sige/ O HERR E
forbarme dig offuer dit arme Creatur/ oc
kom mig til hielp snarlige i disse farlige oc
skreckelige Tristelser / Redde min Siel i
denne store Nød/ fra de grumme Hellsfuer-
dis Hunde.

O HERR E Jesu Christe / fors-
øge oc stadfeste min Tro/ at ieg icke falder
i Mishaab / om din Barmhertighed oc
Naade.

O HERR

Eua
Hier
stat
icke
Siem
offue
Naa
Sal

mig/
gen
st li
giffu
er bl
Dox

ieg er
tigel
oc bli

Gud
icke b

D H E R R E lad icke dine hellige
Euangelij Forættelser komme aff mit
Hierte/ du est min eneste Trøst oc Haab/
stat nu hart med mig i denne Angest/ Lad
icke min arne Siel komme i de grumme
Sienders Hender/ oc vnd dem ingen mact
offuer mig / Men betec mig din Hielp oc
Naade i denne stund. Thi du est min
Saliggjærende oc Frelsermand alene.

D H E R R E/vig icke nu langt fra
mig/ fordi Angest oc Nød er mig nær/ me
gen kænd hielpen uden du alene/ Jeg er vds
t ligesom Vand/ oc mine Been hæffue
gissuet sig fra huer andre / oc mit Hierte
er bleffuet i mit Brøst / lige som sincltet
Dox.

Gjør det icke for langt med mig/ thi
jeg er plat mactløst.

D H E R R E/vederquege min fat
tige Siel / oc før mig paa den rette Veg/
oc bliff hos mig.

Lid dig eplyffter ieg min Siel/ min
Gud/ ieg forlader mig paa dig / Lad mig
icke bestemmis / Mit Hierte angest er

E uij stort/

store / hielp mig aff denne min nød / min
Salighed staar i dine Hender / hielp mig
formedelst din Naade / fryet oc besvæ-
rent er kommen offuer mig / oc forskres-
kelse er offuerueldet mig / Giff act paa
paa mig / stat met mig / oc holt min
Siel ved mact / Jeg haaffuer all
min Tilfluct vnder dis
ne Vins

ger.

Der

d / min
ielp mig
t beffues
forfres
act paa
lt min
all

Der til met ere
diffe effterfølgende Psalmer
saare Trøstelige at læse / for
den som ligger vdi
Døds nød.

DEn 5. 6. 7. 18. 23. 25. 42.
56. 63. 86. 103. 130. 141.
143. Psalme.

Item / Kong Ezech:
Bøn / som staar screffuet / Esa. 28.

Item / Det 14. 15. 16. 17. Capitel /
i S. Hansis Euangelio.

Item / Det 8. Capitel / til de Ro-
mere.

Item / Det 11. Capitel / Johannis
om Lazaro.

Dette Leffnet er intet andet / end ic
Sengsel / Besuaring / Alendighed / Jars
lige

Der

lighed/ Nøde/ Arbejde/ Blyst/ Synd/
Eiugdom/ Fristelse/ oc idel Kaarss/ paa
huilcket altsammen / Døden forstaffer oss
hellig Afften.

Dødsens dag er bedre end Gødsels das
gen/ Ecclesiast. 7. Fordi paa din Gødsels
dag est du kommen i Kald/ Hede/ Hun-
ger/ Tørst/ Synd oc Elendighed / paa
din Døde dag bliffuer du freiset fra all Le-
gemlig oc Aandelig nød.

Døden er meget haardere end nogen
Plage kand vere/ Men det varer icke lens-
ge / det er snarlige effuerstanden. Med
Guds Naade oc Hielp / kant du bryde dig
igiennem/ oc dricke denne Kalk.

Her til dags haaffuer du veret lige
sem du vaare død/ nu skal du sprst begyns-
de rettelige at leffue/ Thi Døden er Dør-
ren til det ewige Liff / oc en begyndelse til
Opstandelsen / oc en Forløsning aff all
Jammer oc Nød.

Befinder du i din Døds stund/ lige
sem alle Creature vaare imod dig / oc lige
som

/ Synd/
rff/ paa
taffer off

dsels das
n Gpdsels
e/ Huns
hed / paa
ra all Les

nd nogen
r icke lens
n. Mee
bryde dig

oeret lige
st begyns
er Ders
ndelse til
g aff all

und/ lige
g/ oc lige
som

som Gud siuntis oc saa selff / at vere vred
paa dig / oc om dig tyckis / lige som alle
Dieffuele vaare omkring dig / Saa acte
slat intet saadanne Tander / lycke dine
Dyner oc Sind til / oc holt fast ved Tro-
en / oc det hellige Euangelie / saa er der in-
gen Dieffuel / ver dig kand omstede / For-
lad dig paa Gud / oc ver ved it frijt mod /
kast all din Omhyggelighed paa hannem /
fordi hand spørger for dig.

Tro det S. Pouel siger / til de Ros-
mere i det 8. Capitel / At ingen Bedrøff-
uelse / Angest / Forspølgelse / Hunger / Fars-
lighed / Suerd / Smugdom / Død / onde
Engle skal kunde skillie dig / fra den Rier-
lighed / som GUD elsker dig med / i vor
HERR IESU Christo.

Tenck icke aleniste paa Døden / Men
dend din Hu oc Sind der fra / oc beslue
IESUM Christum / Først saadant som
hand hengde paa Raarsslet / Bledig / med
sine fem Saar / oc gaff sin Aand op /
huor med hand slo vor Død ihjel / saa at
den

den bliffuer off vskadelige / om vi beffue
den salige Christi død / met en Christelig
Troens Dyen / Da er skult vdi samme
Død / vor euige Liff.

Den hellig Aand siger i den Epistel
til de Hebr. vdi det 11. Capitel. Chris
tus haffuer aff Guds Naade smaa
get Døden for alle.

Item / Christus er bleffuen it sane
Menniske / paa det / at hand ved sin Død
maatte tage Macten fra hannem / som
haffde Dødsens vold / det er / fra Dieff
uelen / oc forløse dem / som frycter sig
for Døden.

Item / 2. Timothy. 1. Christus
bort tog Døden / oc indførde det euige Liff
obenbaret i Liuset / Der haff / naar du be
ffuer saa Christum paa Kaarset / Da
kom os saa ihu / at hand betalede oc gjorde
fylliste for alle dine Synder / stillet Guds
Brede til freds / oc befriet dig fra Dieff
uelen oc Hellsuude.

H. E. R.

vi beffue
hriftelig
i samme

a Epiftel
Chris
ade finas

en it fant
sin Død
iem / som
ra Dieff
frycter sig

Christus
euige Liff
aar du be
fset / Da
e oc gjorde
illet Guds
fra Dieff

HEN

HEN (figer Esaias) lagde
paa hannem alle vore Synder / oc formes
delst hans Bunder ere wi bleffne Hets
brede giort / Hand hengde der paa sit hø
Altare / imellem Himmel oc Jord / mee
det smycke oc prydelse / som hans tiere Sas
der saare vel behagede / som vaar hans
blaa oc blodige Legeme / hans torne Kros
ne / oc blodige Saare i Hender / Føder oc
Side / som hand haffde veluillige taget sig
til / for vor skyld.

Hand lidde det paa Liff oc Siel /
som du oc ieg skulde haffue lid til euig
tid / Hand smacte den euige Død i Dø
tegaarden / oc paa Kaarffet / paa det du
skulde icke smage den til euig tid. Hand
saac met sine Døne / sine grumme
Siender / Dieffuellsens Lemmer / paa
det du skulde icke see Dieffuelen til euig
tid.

Hand hørde met sine Døne / sine
Siender skreckelige raaben / bespaattelse /
oc Domsens Sentenke / paa det du skul
de

de ickē høre til euig tid / alle onde Hans
ders forfreckelige raaben oc skrigen /
hand smagede met sin Tunge / Edicke
oc Galde / paa det du skulde ickē smage
gloende Snaaueel oc Vreg i Hellsfuede
til euig tid.

Hans gantske Legeme bleff ynckes
lige stunget oc slaget blaa oc blodig / paa
det du skulde ickē stingis oc slaes aff alle
Dieffuele til euig tid.

Hand hengde met sit Hoffuet op
uent til Himmelen / paa det hand vilde
bede for dig / oc forlige dig met G D /
oc sider icsaa ret nu hoff hans høre
Haand / oc beder for dig.

Hans Føder vaare neduent til Jor
den / paa det hand vilde sponder træde
Hugormens Hoffuet.

Hand hengde met vdracte Arme /
paa det hand vilde tage alle Menniske
i Kauffn / at de skulle alle haffue gaffn
aff hannem / Som hand selff siger /
Rom:

Rom
ret /

Kaar
feng
hellig
fuld
saa /
Jesu

ver
Kaar
bleffu
hanne
me m
skulte
Graf

HED
delse /
haffue
u' idin
at du

Rommer hid til mig alle som ere besvæ-
ret / etc.

Besvæ saa I Esu Christum paa
Kaarstet / da faar du paa din Etes
seng en euig Trøst der aff / Som den
hellige Bernhardus siger / En angers
fuld Synder / kand ingen vissere Trøst
saa / vden aleniste i vor HERRS
Iesu Christi Saar.

Betenek ogsaa der hof / huorledis
vor HERR Christus bleff taget aff
Kaarstet / oc lagd vdi Graffuen / oc da
bleffue alle dine Synder begraffuet mee
hannem / saa at de skulde aldrig kom-
me mere for Guds Ansiet / Thi de ere
skulte vdi vor HERRS Christi
Graff.

Til det sidste / saa kom ogsaa vor
HERRS Christi ærefulde Opstans-
delse / oc Himmelfærd ihu / oc tro at du
haffuer der mee / faaet en euige Seyers-
uinding offuer alle dine Siende / oc tro
at du skalt ogsaa opstaa aff døde / oc op-
fare

fare til Himmels mee hantent / oc besit
det euige Liff.

Gud skee euig Loff oc Tacksigelse /
som haffuer giffuet oss Seyeruinding /
ved vor H E X X E Jesum Christum /
oc vnde oss alle sammen / en salig oc
Christelig Afgang aff den-
ne Verden /
Amen.

*Alene by Jönker
Wij D A ten Hout
Jon Al Trost
Mer*

oe besit

ck sigelse /
uinding /
hriftum /
salig oc
en

✠

hans

Gang
Trost
hans

